

ezen területek talajminősége nem igen fog elütni attól, a melyen én a fentemlitett észleletet tettem, s hogy ezen észleleteim tán máshol is viszhangra fognak találni. Minthogy pedig e vidéken, az őserdők évszázados tölgyeit kivéve, más tölgyes alig, vagy tán épenséggel nincs, a mely nem neveltetett volna makkból, s ha itt, cserüzem mellett a tőkehajtás csak oly kedvező arányt mutatand fel, a melyet egy ily üzemben 2-szer vagy 3-szor letarolt tölgyes a hegyes felső vidéken, akkor itt örömmel nézhetünk annak eleibe, hogy fiatal erőteljes tölgyfatőkénk ifju sarjadékukkal minden más fanemet ki fognak zárni körükből, s hogy szép tiszta, cserüzemre alkalmas tölgyeseket fogunk nyerni, feltéve, hogy a más fanemek, a mennyire kívánatos lesz, a kellő időben az első kergezés után eltávolíttatnak. Hogy pedig a cserüzem iránti ellenszenv, mely helylyel-közzel szakismeret hiányában uralkodik, azonnal elenyészik, a mint az erdőtulajdonos egyrészt a szép jövedelmet, másrészt pedig letarolt erdejében az erőteljes uj sarjadékot látja, tán felesleges is említeni, mert ez számtalan tapasztalaton alapszik. — Kővölgy, Somogyban 1877.

Szerémi.

Az 1876. évi vadászi idény a gödöllői kor. uradalmi erdőségeken.

Az 1875/6. évi tartós és kemény télnek befolyása a gödöllői hires agancsárok kifejlődésére hátrány nélkül nem volt, és azon kitűnő számos agancsok, melyek más éveken a szarvasüzekedési idényben, a gödöllői királyi kastély udvarát díszítették, ez évben csak egyes példányokban voltak láthatók, ámbár ezen egyes példányok is az itteni erdőségeken még uralkodó jeles agancsárok létéről méltó bizonyosságul szolgálnak.

Ez idény első szarvas bögése erdeinkben szeptember-hó 6-án volt hallható, és az üzekedés rendhagyólag tartott október végeig, nem számítván egynéhány suhancz agancsárt, melyek a természet szabályaival nem sokat törődván, az örömapok édességét tovább is igénybe vették.

A szarvascserkészet 1876. év szeptember 13-án vette kezdetét, és ez év október 14-én lett befejezve, mely idő után a cserkézet szarvastehenekre, szalonka- és rókavadászatokkal felváltva december végeig folytattatott; részt vettek: Ő Felsége legkegyelmesebb királyunk; Rudolf koronaherceg ő cs. kir. Fensége; Ferdinand toscanai nagyherceg; Lajos bajor kir. herceg ő Fensége; br. Mondel; gróf Latour tábornok; gróf Festetics; báró Walterskirchen; báró Verzebbe; báró Némethy; Ő Felsége hadsegédjei; Widerhoffer udvari tanácsos és dr. Achen-thaler udvari orvos.

Az 1876. gödöllői udvari vadászatok eredménye a következő volt :

A pagony neve	Szarvas vad						sertevad	nyúl	fácán	szalonka	fogoly	dúvad	
	agancsár			tehén	üszó	borju						sas	róka
	erős	közép	csapós										
d a r a b s z á m a													
Babath	10	2	2	33	.	3	.	24	.	17	.	.	13
Szt.-Király-Issaszeg . .	11	12	5	29	2	3	.	75	.	8	.	4	9
Valkó	12	.	.	27	.	3	1	40	.	11	.	.	7
Mácsa	3	1
Sziget-Monostor	235	156	.	84	.	3
Összesen	36	14	7	89	2	9	2	374	156	36	84	4	32

Az elejtett agancsárok közül a babathi pagonyból egy 20 águ, a mácsai pagonyból pedig egy 16 águ agancsár

emlitendők fel, melyeknek igen szabályos és feltűnő erős agancsai, a legmagasabb udvari agancsok gyűjteményeinek igen diszes példányt szolgáltatnak.

Ámbár az 1876. évi gödöllői szarvasvadászatok eredménye nem mondható kielégítőnek, mégis ezen vadászidényen az elejtett érdekes, és részben a gödöllői kor. uradalmi erdőségekben eddig még nem ismert vadnemek által, a vadászatokon résztvett legmagasabb udvari vendégeknek kedvező emléket nyújthat.

Első sorban említendő azon négy sas, melyet Rudolf trónörökös ő cs. kir. Fensége az issaszeghi pagonyban lőtt. Mint már mult években említettem, Ő cs. kir. Fensége, külön szeretettel és kitarító hozzáadással gyakorolja a sasvadászatot, és a sasok megjelenéséről érkező pagonybeli jelentések átvétele után sötét éjszakákat és többszöri esős és havazó viharokat nem tekintvén, utnak indult, úgy hogy a szürkülő hajnal Ő Fenségét az átvett jelentésben megnevezett saskunyhóban találta.

Ezen fárasztó és a legnagyobb kitarást igénylő vadászatnak sikere, ez idényben rendkívüli gazdag volt, miután az 1876. év november-hó 12-én egy arany sas (*aquila chrysaetos*) melynek szárnyterjedelme 2.02 méter volt, december 12., 17. és 20-án pedig három kőszáli sas lelővése volt; ezen környékünkön ritkán megjelenő vadhoz egy Ő cs. kir. Fensége által Gödöllő vidékén elejtett daru is számítható, mi által a trónörökös Ő Fensége sajátkezüleg elejtett vadmadarakból álló gyűjteménye ezen évben megint kedvezően gyarapodott.

Második sorban említendő azon két darab sertevad, (vad-disznó) melyeket a toscanai nagyherczeg Ő cs. Fensége ejtett el; az egyik a mácsai pagonyban 1876. szeptember 19-én Haberzettel Károly m. kir. erdész által vezetett cserkésző vadászaton esett el, a második pedig a valkói pagonyban december 16 án tartott rékavadászat alkalmával sebeztetett

meg, és harmadnapon Huber Béla m. kir. főerdésszel folytatott nyomozásban, egy jól irányzott lövéssel terített le.

Ezen sertevad a gödöllői kor. uradalmi erdőségeken még ismeretlen vadnem volt, ezelőtt 2 évvel vándorolt ide, és miután szaporodása már is észrevehető, valószínű, hogy a következő vadászidényben ezen vadnemnek több példánya kerül fegyver elé.

A gödöllői erdőhivatalhoz csatolt sz.-monostori fácánosban november 11-én tartott udvari fácánvadászat legmagasabb megleléssel sikerült; az ezen napon elejtett 136 darab fácánvadból trónörökös ő cs. kir. Fensége 56 darabot lőtt.

A jelenlegi tél a gödöllői vadállományra kedvező befolyással volt, és a szarvasvadnak ellése jó reménnyel várható.

Kelt Gödöllőn, 1877. február havában.

Kallina Károly,
m. k. erdőmester.

A mult évi májusi fagy s következményei Máramarosban.

Mint selmeczi erdészakadémikus, a szünnapokat szakombavágó dolgok megfigyelésére akarván fordítani, Máramaros-megyébe Német-Mokrára mentem, hol M. K. magyar kir. erdész ur kerületébe magával vinni szives volt, hogy az ottani viszonyokkal megismerkedhessem.

A n.-mokrài és a brusztrai pagonyban észlelt fagyokozta károkat van szerencsém a t. szakközönség elé terjeszteni.

A mokránkai vizzárdáig s azon felül jó darabig a kizárólag luczfenyőerdő igen szép, egészséges színben tünt föl, csak elvétve volt látható egy-egy kisebbszerű vörös folt, de ezek száma s terjedelme oly csekély vala, hogy általában mondhatni, miszerint a bostrichusok itt igen kevés kárt tesznek.